

Abbé Emm. Legrand: Apôtres et Martyrs, in 12°, 292. str. Paris 1937 Téqui, Rue Bonaparte 82.

Francuski se misionar abbé Emm. Legrand proslavio već svojim prvošnjim djelom: »Notre-Dame de Montmorel«. To djelo, što ga možemo nazvati hvalospjevom jednoj normandskoj opatiji doživjelo u jednoj godini dva izdanja te je nagrađeno po Francuskoj Akademiji 1935. godine. Nakon kratkog razmaka javlja se pisac svojom knjigom: »Apôtres et Martyrs«, prepojenom apostolskim žrtvama i mučeničkom krvlju velikih misionara blaženoga Ivana de Brébeuf i blaženoga Augustina Chapdelaine te tolikih drugih.

Legrand je u knjizi prikupio podatke o misionarima francuske narodnosti, te ih iznio zajednički u jednoj knjizi, da im sačuva spomen, a živući naraštaj oduševi za dobro i žrtvu. Zato pisac u poglavljima govori redom o misionarima-francuzima što djelovahu u Africi, Aziji, Kanadi, Koreji, Japanu, Kini, Tibetu i Manduriji.

Opisuju se u ovoj knjizi mnogi francuski misionari, ali nijednu ličnost ne donosi pisac sa toliko svijetle intuicije, s toliko prirodne svježine, kao što donosi ličnosti bl. Brébeufa i bl. Chapdelainea. Njihova su imena, »dva stožera oko kojih se kreće povijest francuskih misija u Sjevernoj Americi kroz 17. stoljeće i na azijskom kontinentu u 19. stoljeću.«

I ako knjiga sadrži brojne historijske podatke i cifre, ipak se čita lagano kao roman, jer je pisana vrlo ugodnim i lakim stilom. Mnoge stranice drže čitatelja u napetosti kao najzanimiviji članci iz misijskih glasnika.

Plemenita želja abbé Legranda, da njegovo djelo bude pobuda za svećenička i misionarska zvanja zacijelo može imati podlogu u ovoj produhovljenoj, zanosnoj i srdačnoj lektiri.

J. Korner

Ivan-Josip od Svete Terezije: Domišljata ljubav Isusova u Euharistiji i ljudska nezahvalnost prema njemu. Preveo N. P. Sarajevo 1937. In 12°, str. 171. Cijena 20 din.

Knjiga je peti svezak »Vrela života«, knjižnice za duhovni život. Prevod je djela izašlog 1690. god. na talijanskom jeziku, a zatim 1722. na portugalskom. Pisac je karmelićanin. Djelce je vrlo zavolio i svuda ga širio papa Inocent XII. te je ubrzo u Italiji doživjelo 5 izdanja.

Naslov kazuje, da knjiga ima dva dijela. U prvom se pokazuje nježna i velika ljubav Isusova prema ljudima. Ta se golema ljubav upoznaje promatrajući činjenice, da Isus ustanovljuje presv. Oltarski Sakrament kad ga ljudi najviše vrijeđaju, kad mu je ostaviti zemlju, i ako znađe, kakove će mu uvrede ljudi nanositi; ustanovljuje ga da se žrtvuje za ljude, da zemlju učini nebom, da bude svuda prisutan. Sve je to obrađeno u zasebnim poglavljima, a razlozi se iznose u klimaksu, te snažno djeluju na srce čitatelja. Drugi je dio knjige antiteza prvomu. Upoznavši veličinu ljubavi Isusove spram ljudi, treba razgledati nezahvalnost ljudsku prema euharistijskom Isusu. Zato se u drugom dijelu nižu razmatranja o uvredama koje se Isusu u Svetotajstvu nanose nevjerom, obeščašćenjem Svetih čestica, nemarom u pohađanju Njega, nečednostima u crkvi, mlakošću, svetogrđnim primanjem sv. pričesti, hladnoćom svećenika kod sv. misne žrtve.

Prevodioc veli, da je riječ »finezze« preveo »domišljata ljubav«, jer u hrvatskom jeziku nema adekvatnog izraza. Držim, da je bolje prevesti s: nježna pažnja, skrb, nježna, velika ljubav ili se mogao ostaviti natpis kao nad prvim dijelom knjige: Isusova ljubav prema ljudima u Euharistiji. Drugi dio knjige je antiteza prvoga dijela. A nije »velika nezahvalnost« antiteza »domišljate ljubavi«, nego velike ljubavi, velike pažnje, nježne ljubavi ili jednostavno: nezahvalnost je pojam protivan svakoj skrbi i ljubavi, a ne samo domišljatost.

Djelce je pisano nježno i uvjerljivo, razmatranja osvajaju čitatelja te je užitak poslužiti se njima prigodom klanjanja Svetootajstvenom Isusu. Napose su osjećajna četiri razmatranja što slijede drugi dio knjige, koja su sastavljena u obliku kolokvija. Isus zove dušu k sv. pričesti, ona želi sjedinenje i nakon primitka sv. pričesti duša se zahvaljuje.

Na kraju knjige dodana je prema sv. Tomi sastavljena rasprava o načinu Isusove prisutnosti u sv. Euharistiji i o kvarenju prilika, zatim o čestoj sv. pričesti te o ustanovi noćnoga klanjanja.

Knjižica je srodna sa »Iskricama ljubavi k svetootajstvenom Isusu.

»Vrelo Života« je izdanjem ove knjižice pridonijelo opet jedan lijepi prilog našoj duhovnoj literaturi.

J. Pašić

Uredništvo je primilo:

Od Hrv. književnog društva sv. Jeronima:

1. Danica, kalendar za 1938.
2. Lach dr. M.: Mala biblija, 12°, str. 128.
3. Perović dr. B.: Komunizam, 8°, str. 95.
4. Ivšić dr. M.: Društveni život na selu, 8°, str. 110.
5. Bogdan Ivo: Svjedočanstva o Rusiji, 8° str. 78.
6. Gorupić Stj.: Ban Jelačić, 8°, str. 88.
7. Radić o. I.: Budi pobožan, 8°, str. 94.
8. Lasman dr. F.: S onu stranu Kapele, 8°, str. 71.
9. Subotić: Dvije golubice, 8°, str. 125.
10. Čuturić fr. L.: Marijan i Emina, 8° str. 64.

Od izdavačke knjižare Marietti, Torino:

11. Carbone Cesare: Praxis ordinandorum, 8°, XVI + 254.
12. Simon-Prado: Praelectiones biblicae, Vetus testamentum, liber alter: de libris didacticis, 8°, str. XV + 275, Lit. 20.
13. Moretti A.: De sacris functionibus episcopo celebrante, assistente, absente, vol. II., 8° str. XVI + 586, Lit. 30.
14. Missae Defunctorum ex missali romano desumptae, 4°, str. IX + 44.
15. Aertnys-Dankelman: Compendium liturgiae sacrae juxta officii recitatione, edit. X., 8° str. VIII + 195, Lit. 10.
16. A Coronata conte Mathaeus: Compendium juris canonici vol. I., 8°, str. , Lit.

Uredio: Dr. A. Živković.